

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIV. ČÍSLO 9 SEPTEMBER 2006

**Kreácia a evolúcia - Rozhovor s dp. kaplánom - Desatoro
Spomienky z detstva a mladosti - Anjelské chóry - Skauti**

Kardinál Schönborn o stretnutí s Benediktom XVI. na tému
„Kreácia a evolúcia”

ZE/TKKBS-sg-;jk RIMINI, 23. augusta 2006 (ZENIT.org) - Počas tlačovej konferencie, ktorá sa konala minulú stredu

V Rimini objasnil kardinál Christoph Schönborn OP, viedenský arcibiskup niektoré podrobnosti o chystanom stretnutí Svätého Otca Benedikta XVI. so svojimi niektorými bývalými študentmi, ktoré sa uskutoční od 1. do 3. septembra v Castel Gandolfo na tému „Evolúcia a kreácia”. Na otázku, o čom sa bude diskutovať a ako bude stretnutie prebiehať, viedenský arcibiskup povedal, že „profesor Joseph Ratzinger mal veľký počet študentov, ktorí si u neho robili doktorát a keď sa stal v roku 1977 arcibiskupom v Mníchove, niektorí ešte nemali ukončené svoje práce, a preto ho poprosili, aby sa s nimi stretával naďalej ako ich profesor. Vtedy sa zrodila myšlienka usporiadať každoročne stretnutie Josepha Ratzingera so svojimi doktorandmi.“ „Ja som bol od začiatku pozývaný na tieto stretnutia – spresnil kardinál. – Už v roku 1973 som bol ako hosť v jeho kruhu doktorandov. Odvtedy ma pozývali do tohto kruhu, ktorý sa stretáva už viac ako 25 rokov.“ „Stretnutia, ktoré trvali dva alebo tri dni, sa konali v Bavorsku alebo inde a kardinál Ratzinger sa s nami delil o hlavné tematické línie Kongregácie pre náuku viery“ - tvrdí kardinál. „Najbližšie stretnutie v auguste v Bavorsku už bolo dohodnuté – dodal kardinál Schönborn –, všetko bolo objednané, a potom prišlo zvolenie za pápeža. Svätý Otec povedal na prvej audiencii jednému z nás, že sa stretneme v Castel Gandolfo.“ Na margo výberu tém viedenský arcibiskup povedal: „Témou minuloročného stretnutia bol Islam a tento rok je zvolená téma kreácia a evolúcia. Počas 25 rokov bola vždy

vybraná nová téma. Pozveme profesorov, ktorí prednášajú na danú tému a potom nasleduje akademická diskusia.“ Čo sa týka témy „Evolúcia a kreácia“ rakúsky kardinál podotkol, že zaiste „diskusia v týchto mesiacoch motivovala Sv. Otca pri výbere témy, ale ak by sa urobil zoznam jeho kníh na túto tému, tak by sme videli, že o nej hovorí nielen dnes ale dosť často.“ „Boli to dvaja nemeckí teológovia, ktorí už v sedemdesiatych rokoch zdôrazňovali návrat k téme kreácie, keď o nej ešte teológovia nehovorili. Pre neho (Ratzingera) je to veľmi dôležitá tematika, a to v celom jeho vedecko-teologickom diele. Preto ma vôbec neprekvapilo, že vybral túto tému“, dodal kardinál. Dokonca aj po svojom zvolení na pápežský stolec sa Ratzinger niekoľkokrát dotkol otázky evolúcie. Prvýkrát to bolo vo svojej homílii počas inauguračnej omše svojho pontifikátu, 24. 4. 2005, keď povedal: „Nie sme náhodným produktom, ktorý by nemal zmyslu, produktom evolúcie. Každý z nás je plodom Božej myšlienky. Každý z nás je chcený, každý z nás je milovaný a každý z nás je nevyhnutný.“ Druhýkrát sa k nej vrátil 6. 4. 2006, keď hovoril k mladým, zhromaždeným na Námestí sv. Petra, v príprave na Svetový deň mládeže: „Veda predpokladá spohľadlivú, inteligentnú štruktúru matérie, ‚design’ stvorenia“. Podľa inf. ktoré prenikli v minulých dňoch sa na stretnutí za zatvorenými dverami zúčastnia aj títo odborníci: Peter Schuster, molekul. biológ a Predseda Rakúskej akadémie vied; jezuita Paul Elbrich, docent filozofie v Mníchove a Robert Spaemann, bývalý profesor filozofie v Münsteri, Stuttgarte a Heidelbergu, autor mnohých diel v oblasti etiky a politickej filozofie.

POKOJ VÁM ZANECHÁVAM, SVOJ POKOJ VÁM DÁVAM

(Jn 14,27a)

V dňoch 28. a 29. júla 2006 sa uskutočnila vo farskom kostole Sv. Bartolomeja v Prievidzi 11. duchovná obnova, ktorú organizoval p. dekan Mons. Ján Bednár a horliteľ Ružencového bratstva farnosti Prievidza-mesto Ing. Konstantin Pogorielov. Téma duchovnej obnovy bola: Pokoj v srdci - Kristov pokoj. Obnovu viedol páter Emil Gallo, MIC zo Spoločnosti kňazov mariánov, farár v Dudinciach. Obnovy sa zúčastnili všetci túžiaci po duchovnom raste z našej farnosti a okolia.

Počas niekoľkých hodín duchovnej obnovy sme uvažovali o Božom pokoji spolu s pátrom Emilom, vychutnávali ho a teraz nám treba každý okamih dňa strážiť pokoj, ktorý je tak často spomínaný aj v liturgii svätej omše. Stojí na štyroch pilieroch: Je to sloboda, spravodlivosť pravda a láska. Správna sloboda je úzko spätá so zodpovednosťou, spravodlivosť s plnením povinností a rešpektovaním práv druhých. Pravda spojená s pokorou nás upozorňuje o právach pravdy iných, lebo len čiastočne poznávame. Láska nás poháňa k službe a potrebám tých, čo sú v núdzi a k podeleniu sa s našimi duchovnými a hmotnými darmi s inými. Ježiš nám dáva svoj pokoj, ktorý nie je taký, ako svet dáva. Je to súlad s Božou vôľou a zjednotenie sa s Pánom Ježišom. Máme dôveru v Pána aj keď je búrka okolo nás. Ježiš má sedieť na tróne v mojom srdci, lebo to miesto si pripravil sám.

Pokoj strácame:

Z osamotej zodpovednosti

Z domýšľavosti, že druhý človek nebol ku mne láskavý

Z našej nevedomosti, nemohúcnosti,

slabosti tela, straty zdravia alebo blízkej osoby, či inej straty napr. zamestnania, slabosti povahy napr. Výbušnosti, uzavretosti

Z prehnanej tížiadostivosti

Pokoj, ktorý dáva svet, napr. bohatstvo, moc, sláva, užívanie si, to všetko má naplniť prázdne miesto v srdci, je to však sebaklam. Neprinesie nám do srdca lásku a pravú radosť.

Aj tzv. „svätý“ pokoj môže šíriť klamstvo, to keď sa človek uzatvára do seba, nechce mať konflikt a riešiť problémy. Človek takto uniká od reality. Pravý názaj svätý pokoj znamená hľadať pravdu aj za cenu kríža.

Uviedli sme niekoľko myšlienok o pokoji, ktorý nám ponúka Ježiš, lebo je so životom človeka tak spojený ako dýchanie.

Prednášky pátra Emila vhodne doplnil ďalší duchovný program, sväte omše, modlitby a adorácie.

Vďaka Pánovi za milosti, ktoré sme prijali počas tejto duchovnej obnovy, ako aj všet-

kým, ktorí sa podieľali na jej príprave a tiež všetkým jej účastníkom.

Text:

Ing.

Edita

Pogorie-

lová

DNES NA SLOVÍČKO S NOVÝM KAPLÁNOM NAŠEJ FARNOSTI MGR. VLADIMÍROM PÁLENÍKOM

Je rodákom zo Slaskej pri Žiari nad Hronom a druhorodeným dieťaťom manželov Milana a Marty Páleníkových. Prvá sa narodila sestra a po Vladimírovi im Boh požehnal ešte dve dievčatá. Než odišli rodičia do dôchodku, otec pracoval ako automechanik, matka bola učiteľka. Na prázdniny chodieval do Púchova k starým rodičom, s ktorými neraz kľačal pri modlitbe. Od raného detstva bol Vlado vedený aj k fyzickej práci, keďže rodičia majú veľkú záhradu a záhumienok. Na čele nosí stopu po šibalstvách z detstva. Už druhý deň I. triedy ZŠ chcel preskočiť betónový kanál... Základnú školu vychodil v Janovej Lehote. Stredné odborné

vzdelanie strojársko – hutnícke absolvoval v Žiari nad Hronom, kde na odporúčanie úžasnej triednej učiteľky, ukončil štúdium maturitou. Po maturite sa prihlásil na civilnú službu v Hronskom Beňadiku. V civilke pokračoval na farskom úrade v Krupine. Potom sa prihlásil do seminára. Kedysi dávno si povedal, že kňazom nechce byť...

Pán kaplán Vladimír, čo „spôsobil“ zmenu v názore?

Prechádzal som obdobím, keď som začal u kňazov obdivovať múdrosť a výrečnosť a dokonca sám som si začal ako dieťa rozprávať kázne. Prvé dotyky pre kňazstvo sa ohlásili v mojom vnútri, keď raz mama prechádzala cez detskú izbu a povedala, že najväčším požehnaním pre rodinu, je kňaz. Vtedy som si v duchu povedal: „Pane Bože, hádam predsa len nechceš, aby som išiel za kňaza?“ Potom sa to začalo v mojom vnútri čím ďalej silnejšie ozývať.

Vraví sa, že to bývajú dosť ťažké boje. Boli?

Bolo ich dosť. Obával som sa, či budem mať na také štúdium schopnosti. Veď na to treba mať študijné i vôľové vlastnosti. Keď nás predstavení v seminári upozorňovali, aby sme sa do tretieho ročníka

rozhodli: „Áno, či nie“. Hovorieval a modlil som sa často pred skúškami: „Pane Bože, ak ma predsa chceš mať tu, zostanem. Ak nechceš, daj mi to prosím, Pane, do tých troch rokov viesť. Ja odtiaľto, zo seminára, po tých troch rokoch, bez problémov odídem.“

Prijali rodičia vaše rozhodnutie pre kňazstvo s pochopením?

Prebehlo to priam zázračne. Nevedeli o tom do poslednej chvíle. Až keď som bol v jeden piatok u nás na farskom úrade poprosiť pána farára, či by bol ochotný ísť so mnou predstaviť ma otcovi biskupovi ako kandidáta na kňazstvo a vrátil som sa domov, rodičom nešlo do hlavy“ po čo som bol na fare. Vraveli: „Pod', sadni si za stôl a hovor“. Objasnil som im situáciu, zalomili rukami a povedali mi o veciach, ktoré úzko súvisia so štúdiom kňazstva. Pripomenuli

mi, že som bol nie vynikajúcim žiakom a spomenuli tiež finančnú stránku - mali obavy, že je to náročné a či to vôbec zvládneme, oni i ja. Otec však povedal múdre, povzbudzujúce vety... Že moje rozhodnutie budú rešpektovať ako rodičia, no aby som si uvedomil, že dielo, ktoré začínam, sa patrí na chlapa, aj dokončiť.

Čo bolo pre vás najložitejšie?

Zo začiatku to bolo naozaj ťažké. Pretože, keď prejde človek zo strednej školy na vysokú, musí si osvojiť systém štúdiá, zvykať si na požiadavky vysokej školy, ktoré sú náročné.

Existuje však Božia milosť?...

Áno, v treťom ročníku som si našiel kamaráta Paľa Štefanku z Pitelovej. On bol precízny, múdry, jednotkár, zbehlý v učení. Od neho som mal možnosť veľa sa naučiť. Štúdium som úspešne dokončil. Za kňaza som bol svätený otcom biskupom Mons. Rudolfom Balážom 21. júna 2003 v Banskej Bystrici. Primičnú sv. omšu som slúžil v Slaskej 22. júna 2003.

Rád načriete do chvíľ, strávených v Badínskom seminári?

V seminári som sa naučil rozumne využívať čas. Obohatilo ma spoločenstvo mladých ľudí, ktorí sa chceli stať kňazmi. Som veľmi rád, že nás v seminári doslova pritlačili preštudovať Sväté písmo od „A do Z“. Denne túto vzácnu knihu beriem do rúk, aj skriptá, ktoré sa týkajú vysvetlenia Sv. písma – exegézy, lebo to všetko je najväčším obohatením pre každodenný život. Som vďačný Pánu Bohu, že ma povolal do svojej vinice. V kňazskej službe som objavil svoje povolanie. Som šťastný, že som sa stal kňazom.

Ktorý šport je vám blízky? Pritahujú vás naše veľhory?

Prvý šport, ktorý ma zaujal, bola cyklistika, tiež lyžovanie a v seminári volejbal, futbal, hokej – ako brankár. Chodievali sme lyžovať do okolia Žiaru, na Donovaly, Skalku. Boli sme lyžovať i v rakúskych Alpách. Taty som už takmer celé schodil, chýba mi ešte Lomničák. Rád obdivujem prírodu i ľudí v Tatrách, kde čerpám silu a pokoj.

Máte čas aj na literatúru?

Rád čítam duchovnú literatúru a najviac ma ako kňaza zaujíma spirituálna teológia – duchovný život súčasných ľudí.

Boli ste nadšený pre pôsobenie v Prievidzi?

Tri roky kaplánčenia v Banskej Bystrici na Fončorde boli úžasné, ale náročné. Niekedy som „padal na nos“ od roboty. A keby to Boh nechcel, aby som šiel do Prievidze, predsa by to dal najavo predstaveným. Ja Bohu dôverujem. Síce ťažko som to prijímal, lebo veľa kňa-

zov hovorilo, že v Prievidzi je ťažká pastorácia. Keď to porovná s predchádzajúcou farnosťou, som presvedčený o inom. Je tu iba jedna sv. omša navyše o 12.00 hod. Omnoho viac sa tu ľudia svedávajú. Prievidzská farnosť je náročná na počúvanie aj na rozprávanie. Som tu rád. Vždy platí v živote kňaza rovnaké pravidlo. Či je to mesto, alebo dedina, v každej farnosti sa bude mať kňaz dobre, ak bude mať v sebe trochu modlitby a pokory a keď sa bude vedieť vžiť do situácii ľudí. Zo strany farníkov bude vtedy dobre, keď sa naučia počúvať kňaza a rozmýšľať o tom, čo im kňaz hovorí cez Sv. Písmo.

Radosťné privítanie kňaza, prináša nádej...

Prijali ma tu veľmi dobre, čo ma potešilo... Veď všetko bude závisieť od vzájomnej spolupráce veriacich a kňazov. Aj Mons. Jánom Bednárom, dekanom, som bol prijatý dobre. Teším sa, keď je medzi Božím ľudom pravda, jasná reč, a dodržanie slova. Veľmi si to vážim. Keď ma vítali 1. júla, boli sme ešte v ten večer na Mariánskom víšku- mládež, birmovanci, animátori. Bolo nás tam 53. Mládež je tu úžasná, ako na Fončorde. Oplatí sa jej venovať. Takže som pripravený k dialógu či s mládežou, staršou generáciou, i s rodičmi a deťmi. Teším sa na duchovné cvičenia s nimi, na duchovné obnovy, výlety.

Pán Vlčko má fotografie z vášho detstva zo stretnutia rodín...

Som to ja s rodičmi a sestrou a teraz už viem, že sú to vzácní (Vlčkovci) priatelia rodičov, keď sme boli ešte deti. Spomínam

si, ako sme sa stretávali aj s inými rodičmi a deťmi počas sobôt a nedeľ, chodievali sme do doliny opekať, hrať futbal. Na takých rodinných stretnutiach sa učilo k súdržnosti rodiny. Pán Vlčko sa ma raz spýtal už ako kaplána, či nepoznám Vlada Páleníka. Na tú otázku som mu odpovedal: „To som ja!“

Chcete sa aj vy prihovoriť rodinám, ktoré strácajú hodnotu?

Keď príde kňaz do farnosti, mal by sa naučiť počúvať. Až potom, keď sa dozvie, v čom žijú rodiny, čomu čelia, bránia sa, potom kňaz môže začať rozmýšľať a dávať im povzbudenie a rady, akoby malo dôjsť k zlepšeniu. Niektoré rodiny naozaj trpia. Aj v predchádzajúcej farnosti sme sa venovali aj rodinám. Kde je zdravá rodina, tam bude aj Božie požehnanie. Je výborné, že tu funguje Diecézne centrum pre rodinu.

Aký je váš najnovší objav v živote?

Najviac ma prekvapuje a objavujem, že ľudia vedia byť i v dnešnej dobe vďační, že majú medzi sebou aj kňazov. Osobný – že ma naplňa štúdium a čítanie teológie tak, aby som ju žil a potom s radosťou vedel mnohé odovzdať veriacim, ktorí právom čakajú na povzbudenie od kňaza.

Stretli ste sa ľudmi, ktorí vám boli mimoriadnym príkladom?

Bol to pápež Ján Pavol II.

A nedá mi nespomenúť jedného kňaza, dp. ThDr. Františka Teplana, ktorý bol pre mňa doslova „štartérom“. Tento kňaz, keď mal približne 70 rokov, dopomohol k interiéru i exteriéru kostola u nás v Slaskej, opravil faru, sám dal do poriadku farskú záhradu. Bol to kňaz, veľmi zapálený v duchovnej oblasti pre svoje ovečky. Bol príkladom i po pracovnej a organizačnej stránke.

Keď išlo napr. o brigádu, dokázal cez dedinský rozhlas zohnať brigádnikov. Spevákom osobne donášal pozvánky domov do bytu, aby prišli spievať do spevokolu. Jeho horlivosť bola istým „dopingom“ pre ľudí. Ako správny kňaz, vedel rozdávať lásku všade, kde to bolo potrebné. Na to, aby to dokázal, chcel poznať život ľudí, snažil sa mať pre nich pochopenie, nikomu nenadŕžal, ani neurčoval, komu dá prednosť. Žil živú vieru.

Vieme, že rád spievate...

Na Fončorde sme odohrali asi pätnásť krát muzikál „Stratený syn“, asi 2 - 3 krát akadémiu o hodnote sv. omše. Spievali sme pri jasličkových pobožnostiach, na Mikuláša, atď. No, spievam rád...

Čo si ceníte najviac u mamy?

Obetavosť a najviac, že ako matka si veľmi strážila to, aby odovzdávala rodine lásku.

Je to tá najväčšia hodnota mojej mamy.

Je to dar, mať tri sestry?

Je dobré, že sú tri, a že sú moje sestry. Čo sestra, to iná povaha. Boli a sú voči

mne úprimné a mnohé mi pomáhali riešiť. Sú pre mňa ozajstným darom.

Čo vás najviac bolí na ľudoch?

Keď sa nevedia vžiť do situácie kňaza. Majú naňho príliš vysoké požiadavky. Ale keď kňaz povie požiadavku, bránia sa a nevedia to prijať a reagujú neprímerane.

Zažil ste napríklad pri športe priamy zásah Boha?

Prilbu pri lyžovaní nosím odvtedy, keď som mal ťažký pád na lyžiach. Prítomnosť Božiu som vtedy veľmi prežíval. Ďalšie, mimoriadne okamihy som zažil po viacerých haváriách. Pri poslednej som po druhom prevrátení auta z neho vypadol a zostal som kľáčať v poli. Vtedy som zdvihol oči k nebu a ďakoval Bohu, že žijem. To sme šli na vysviacku. Vďaka Pánovi sa nikomu nič nestalo. (Ja som nešoféroval.) Spovedník mi povedal: „Pán Boh s tebou počíta. To máš jasný dôkaz. Musíš viesť dobrý, kňazský život!“ Bol to pre mňa silný zážitok.

Je vám blízka Panna Mária?

Ako kňaz, si bez Božej Matky kňazský život ani neviem predstaviť. Skrýva v sebe toľko nádhery a milostí, ako žiadna iná žena. Preto je úlohou kňaza, aby tieto milosti získaval a spoznával cez modlitbu a vždy sa utiekal pod jej ochranu. Panna Mária sa vždy viaže ku kňazskému životu. Je múdre a potrebné, aby sme s Pannou Máriou „vychádzali spolu dobre“, kvôli daru čistoty, ktorý si človek jednoducho u nej musí vyprosiť.

Anka G. Vavrová

Vy ste živou časťou Kristovej Cirkvi! Prijímajte bohatstvo náuky a milosti, ktoré vám Cirkve dáva, ale stávajú sa aj jej hlasom a prítomnosťou vo všetkých prostrediach, s odvahou a láskou, s horlivosťou a úctou.

Ján Pavol II.

Piate prikázanie

V knihe Exodus v hlave 20 vo verši 13, ako aj v knihe Deuteronomium v hlave 5 vo verši 17, čítame veľmi stručný prikaz: „**Nezabiješ!**“ Nelíši sa v tomto ani Katechizmus. Širšie vysvetlenie nájdeme u Matúša v hlave 5 vo veršoch 21 až 22, kde Kristus hovorí: „Počuli ste, že otcom bolo povedané: Nezabiješ! Kto by teda zabil, pôjde pred súd. No ja vám hovorím: Pred súd pôjde každý, kto sa na svojho brata hnevá. Kto svojmu bratovi povie: Hlupák, pôjde pred veľradu. A kto mu povie: Ty bohapustý blázon, pôjde do pekelného ohňa.“

Ludský život je posvätný, pretože už od počiatku zahrňuje stvoriteľskú činnosť Boha a stále zostáva vo zvláštnom vzťahu k Stvoriteľovi, svojmu jedinému cieľu.

Len Boh je Pánom života od jeho začiatku až do jeho konca! Nikto a za žiadnych okolností si nemôže privlastňovať právo priamo zničiť nevinnú ľudskú bytosť.

I. Úcta k ľudskému životu.

Písmo v rozprave o tom, ako Kain zabil Ábela, odhaľuje, že od počiatku ľudských dejín bol v človekovi hnev a žiadostivosť ako následky prvotného hriechu. Človek sa stal nepriateľom svojho bližneho. Boh prehlasuje túto bratovraždu za ničomnosť: „Čo si to urobil? Počúvaj, preliata krv tvojho brata kričí ku mne zo zeme. Budeš teraz prekliaty a vyvrhnutý zo zeme, ktorá otvorila ústa, aby z tvojej ruky prijala krv tvojho brata“ (Gn 4,10-11).

Písmo upresňuje zákaz piateho prikázania v knihe Ex 23,7: „Nedovoliš, aby bol zabitý nevinný a spravodlivý.“ Svojvoľné zabitie nevinného prisrne odporuje dôstojnosti ľudskej bytosti, svätosti Stvoriteľa. Zákon, ktorý zakazuje túto vraždu, má všeobecnú platnosť: zaväzuje všetkých a každého, vždy a všade.

V horskom kázaní Pán Ježiš pripomína prikázanie „Nezabiješ!“ (Mt 5,21) a pridáva k nemu zákaz hnevu, nenávisť a pomsty. Navyiac hovorí a žiada od svojho učeníka, aby nastavil druhú stranu tváre, aby miloval svojho nepriateľa. On sám sa nebránil a Petrovi povedal, aby nechal meč v pošve.

OPRÁVNENÁ OBRANA

Oprávnená obrana osôb a spoločenstiev netvorí výnimku zo zákazu usmrtenia nevinného, čo znamená svojvoľnú vraždu. Z osobnej obrany môžu vziť dva dôsledky, prvým z nich je **záchrana vlastného života**, zatiaľ čo druhým je zabitie útočníka... Len prvé je chcené, druhé nikdy, hovorí Tomáš Akvinský vo svojej Summe Theologiae.

Láska k sebe je hlavnou zásadou mravnosti. Je preto oprávnené presadzovať rešpektovanie svojho práva na život. Kto bráni svoj život, nie je vinný z vraž-

dy, t.j. keď je donútený zasadiť útočníkovi smrteľnú ranu.

Oprávnená obrana môže byť nie len právom, ale aj závažnou povinnosťou toho, kto je zodpovedný za život druhých, za všeobecné blaho rodiny alebo občianskeho spoločenstva. Zachovať všeobecné blaho spoločnosti vyžaduje, aby bol útočník zneškodnený. Z toho dôvodu tradičné učenie Cirkvi uznalo, že je odôvodnené právo a povinnosť právoplatnej verejnej moci ukladať tresty primerané závažnosti zločinu, bez toho, aby vylučovala, v prípade krajnej závažnosti, trest smrti. Z toho dôvodu majú nositelia verejnej moci právo použiť zbraň k odvráteniu útočníka od občianskeho spoločenstva zverenie ich zodpovednosti.

Prvým cieľom trestu je napraviť neporiadok spôsobený vinou. Ďalej cieľom trestu je obrana verejného poriadku

a bezpečnosť osôb. Nakoniec trest má tiež liečebnú hodnotu, má prispievať k náprave vinníka.

VRAŽDA

Piate prikázanie zakazuje ako ťažké prehrešenie sa, ak ide o priame a úmyselné zabitie. Vrah a tí, ktorí úmyselne spolupracujú na zabití, páchajú hriech, ktorý volá k nebu o pomstu. S tým súvisí aj nepriama účasť na vyvolaní smrti. Rovnako vystavovať nebezpečenstvu osoby bez vážneho dôvodu, taktiež odmietnutie pomoci nejako ohrozenej osoby.

Za nechcenú vraždu nie je človek mravne zodpovedný. Lenže nie je ospravedlnený, ak bez vážnych dôvodov jednal tak, že spôsobil smrť, i keď nemal úmysel smrť priviesť.

POTRAT

Ľudský život musí byť absolútne rešpektovaný a chránený už **od okamihu počatia**. Už od prvej chvíle jeho existencie majú byť ľudskej bytosti priznané **práva osoby**, medzi nimi je neodňateľné právo každej nevinnnej bytosti na život. Túto skutočnosť uvádza Sv. písmo u proroka Jeremiáša 1,5: „Prv, než som ťa utvoril v lone, poznal som ťa, prv než si vyšiel z materského lona, posvätil som ťa“. Rovnako nachádzame u starých cirkevných otcov: Nezabiješ zárodok potratom a nenecháš zahynúť novorodenca! Formálna spolupráca pri potrate je hriechom. Cirkev trestá tento zločin proti ľudskosti, proti ľudskému životu kanonickým trestom exkomunikácie. Kto vykonal alebo si nechal vykonať potrat (dokonalý), padol do exkomunikácie, ktorá nastupuje bez rozhodnutia predstaveného. Cirkev tu nemieni ustúpiť, teda zužovať pole milosrdenstva. Tým zdôrazňuje závažnosť spáchaného zločinu, nenapraviteľnú škodu spôsobenú nevne

zabítej obeti, jej rodičom a celej spoločnosti.

EUTANÁZIA

Priama eutanázia spočíva v ukončení života osôb postihnutých, nemocných alebo už blízkyh smrti. Nech sú dôvody a prostriedky akékoľvek, je mravne neprijateľná! Je to vražda!

SAMOVRAŽDA

Každý je zodpovedný za svoj život pred Bohom, ktorý mu ho dal. Samovražda sa prieči prirodzenému sklonu zachovať si svoj život a udržať ho aj naďalej. Závažne odporuje správnej láske k sebe. Samovražda je proti láske k živému Bohu. Úmyselná spolupráca na samovražde sa prieči mravnému zákonu.

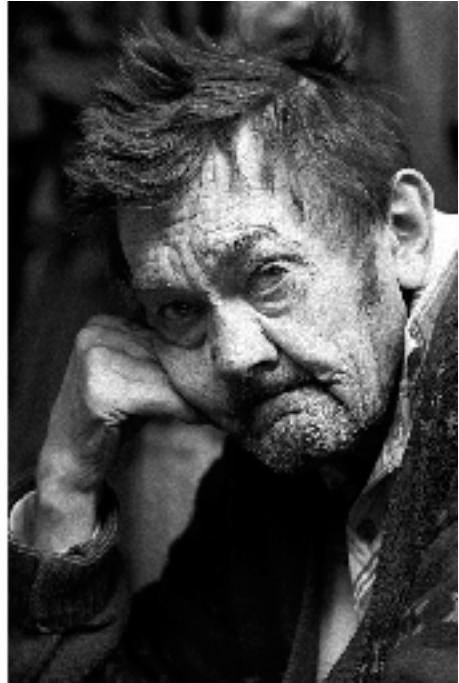
Ťažké psychické poruchy, úzkostlivosť alebo nadmerný strach zo skúšky, z utrpenia alebo z mučenia môžu zodpovednosť samovraha zmenšiť. Nad večnou spásou osôb, ktoré sa usmrtili, sa nemá zúfať. Boh im môže dať príležitosť pre spasiteľnú ľútosť cestami, ktoré pozná len on sám. Za osoby, ktoré si siahli na život, sa Cirkev modlí.

II. Rešpektovanie dôstojnosti osôb.

ÚCTA K DUŠI DRUHÉHO: POHORŠENIE

Pohoršenie je postoj alebo chovanie sa, ktoré navádza druhého k páchaniu zla. Pohoršenie nadobúda zvláštnu závažnosť pre postavenie tých, ktorí ho dávajú, alebo pre slabosť tých, ktorí sú mu vystavení. Pohoršenie je ťažké vtedy, keď ho dávajú tí, ktorí majú podľa prirodzenosti alebo z funkcie učiť a vychovávať druhých. Pohoršenie môže byť vyvolané zákonom alebo módou alebo verejnou mienkou. Lukáš hovorí: „Nie je možné, aby neprišlo pohoršenie, ale beda tomu, od koho pochádza!“

REŠPEKTOVANIE ZDRAVIA

Život a telesné zdravie sú cenné dary od Boha. Máme sa o ne rozumne starať a brať priamo do úvahy potreby druhých a všeobecné blaho. Užívanie drog spôsobuje ťažké škody na zdraví a na ľudskom živote - je to útok na život.

ÚCTA K SEBE A VEDECKÉ BĀDANIE

I keď vedecké bádanie je potrebné, ale bádanie alebo pokusy na ľudskej bytosti nemôžu oprávňovať k zákrokom, ktoré sú samé osebe proti dôstojnosti osoby a proti mravnému zákonu. Prípadný súhlas jednotlivcov takéto zákroky neospravedľuje. Pokusy na ľuďoch nie sú v súlade s dôstojnosťou osoby, tým viac ak sú vykonávané bez súhlasu dotyčnej osoby, alebo osoby blízkej, ktorá je k tomu oprávnená. Transplantácia orgánov nie je prijateľná, ak nebol daný

súhlas od darcu alebo jeho blízkych alebo k tomu oprávnenej osoby.

REŠPEKT K TELESNEJ INTEGRITE

Únosy a branie rukojevníkov, alebo aj amputácia alebo sterilizácia nevinných osôb sú priamo proti mravnému zákonu.

ÚCTA K MŔTVYM

S telami zosnulých sa má zachádzať s úctou a s láskou vo viere a v nádeji na vzkriesenie. Pochovávanie mŕtvych je jeden zo skutkov telesného milosrdenstva, vzdáva česť Božím deťom, chrámu Ducha Svätého. Pitva mŕtvych môže byť prípustná kvôli súdnemu pokračovaniu alebo kvôli vedeckému bádaniu. Nezištné darovanie orgánov po smrti je oprávnené a môže byť záslužné. Cirkev dovoľuje kremáciu, ak taká voľba nespochybňuje vieru vo vzkriesenie mŕtvych.

III. Obrana mieru

HNEV

Hnev je túžba po pomste. Túžiť po pomste je zlo, ktoré je potrebné potrestať, je nedovolené; je však chvályhodné uložiť odčinenie, aby sa napravili

neresti a zachovala spravodlivosť. Ak ide hnev až tak ďaleko, že človek chce s plným vedomím zabiť blížneho alebo ho vážne zraniť, ťažko to odporuje láske, je to smrteľný hriech. Pán Ježiš hovorí: „Každý, kto sa na svojho brata hnevá, patrí pred súd“ (Mt 5,22).

DOBROVOĽNÁ NENÁVISŤ

Odporuje láske, je hriechom, keď pre človeka chce úmyselné zlo. Nenávisť k blížnemu je ťažkým hriechom, keď niekto vedome chce, aby blížny mal veľkú škodu.

MIER

Úcta k ľudskému životu a jeho rozvoju vyžaduje mier! To nie je len obyčajný nevojnový stav, ale slobodná komunikácia medzi ľudskými bytosťami, rešpektovanie dôstojnosti osoby i národov a trvalého bratstva.

CHRÁNIŤ SA VOJEN

Piate prikázanie zakazuje svojvoľné ničenie ľudského života. Obrana je potrebná. Jej rozsah zvažujú vrchnosti: svetská i cirkevná. V ozbrojených konfliktoch stále platí mravný zákon.

Knížné novinky

Joseph Ratzinger:

SLUŽOBNÍCI VAŠEJ RADOSTI

Meditácie o kňazskej spiritualite. Pomôcka pri meditatívnom čítaní Svätého písma sprostredkuje kňazom i laikom novú radosť z Biblie. V dobe šírenia pochybností a pocitu nezmyselnosti majú tieto meditácie povzbudiť človeka v hľadaní Ježiša Krista a učiť ho žiť v radosťnom presvedčení, že aj vďaka jeho slabej viere a modlitbám zreje vo svete Božia úroda.

Strán 104, viaz., predajná cena 150 Sk, Spolok sv. Vojtecha

BUĎTE PEVNÍ VO VIERE

Homílie, príhovory a pozdravy Svätého Otca Benedikta XVI. Počas apoštolskej cesty do Poľska 25.-28. mája 2006. Svätý Otec s veľkým pohnutím prišiel na miesto, kde sa narodil jeho veľký predchodca Boží služobník Ján Pavol II. Počas preletu nad územím Slovenskej republiky pozdravil celý náš národ a vyprosoval nám Božie požehnanie.

Strán 72, brož., predajná cena 62 Sk, Spolok sv. Vojtecha

Spomienky z môjho detstva a mladosti

V Prievidzi na Dlhej ulici č.d.524 žila v malom chudobnom domčeku postavenom zo surových tehál a bez elektriny až do r.1942 rodina Ertlová. Žili tam s deviatimi deťmi, rodičmi a starými rodičmi, spolu trinásti. V ňom sa v r. 1929 narodilo v poradí siedme dieťa, ktoré bolo v kostole sv. Bartolomeja pokrstené menom Bartolomej.

Keď som postupne začal vnímať okolitý svet a klásť prvé otázky, pamätám sa na jednu. Chcel som vysvetlenie, prečo mi dali takéto dlhé krstné meno a nie kratšie a krajšie, ako mojím bratom: Alojz, Jozef, Anton a Florian? Moji drahí rodičia mi odpovedali: „Až porastieš, pochopíš a raz budeš na toto meno hrdý, pretože týmto menom bol pokrstený mučeník, sv. zvestovateľ Kristovho Evanjelia v dávnej histórii. Raz budeš naň hrdý a mocný, ako hlas najväčšie zvona na tomto kostole nazývaný menom Bartolomej. Neskôr som sa dozvedel, že tento svätec bol zobrazený v histórii Prievidze vrah na prvom Erbe v 14.storočí.

Postupne som začal vnímať hlas zvonov ako Božie posolstvo hlásajúce „Pokoj ľuďom dobrej vôle“ nie len na Vianoce. Už ako 12 ročný chlapec som sa chytal „štrangov“ (povrazy, pomocou ktorých sme rozozvučali zvony) so súhlasom a za pomoci zvonára p. Leporis. Na najväčší zvon Bartolen, ako sme ho volali, som si netrúfal a preto na ňom zvonili iba dospelí chlapi.

Chodieval som bočným vchodom, aby som sa mohol dostať nielen k zvonom, ale i k organu, motivovaný zvedavosťou - ako ten veľký organ môže vydávať zo seba toľko krásnych tónov a akordov... Bol to môj prvý dotyk

s týmto organom - velikánom. Vtedy som so súhlasom organistu p. Odkladala st. nastúpil na pedále organu, aby som naplnil vzduchom mechy, ktoré rozozvučali všetky píšťaly.

Tak vstúpilo do mňa sebavedomie, že i ja som sa stal spoluhráčom na tento hudobný nástroj. Týmto však moja zvedavosť neskončila, pretože som musel prísť nato, prečo pán organista hrá na veľkých klávesniciach aj nohami. Nuž preto, lebo tým vyrábala hlboké tóny - basové, ktoré túto muziku tvrdili. A pritom aj spieval a do nôt sa ani veľmi nepozeral, aby bol vo vizuálnom kontakte s pánom farárom.

Vďaka tomuto zblíženiu sa s organovou hudbou, začal som sa orientovať na hru na dychových nástroj. Zaradil som sa do dychovej hudby miestnych hasičov (fajermánov) medzi starších hudobníkov, ktorí tvorili prevažnú časť Dlhoulčania.

Túto hudbu priviedol na vysokú umeleckú úroveň dirigent z Handlovej pán Bartolomej Vlček, ktorý s nami nahral v r.1947 v ČS rozhlas v Bratislave hodinový koncert. Táto dychová hudba bola v našom meste nezastupiteľná, pretože pravidelne účinkovala od Nového roka až do Silvestra na rôznych podujatiach, veselých i smútočných obradoch, doprevádzaním našich pútnikov na Staré hory, či do Rajeckej Lesnej. Víťala pútnikov z blízkeho i ďalekého okolia na našu „Svätomariánsku“ púť, každoročne usporiadanú v blízkosti cintorína na priľahlej lúke, kde sa konala veľká sv. omša. Naša dychovka tam účinkovala so svojimi skladbami.

Bartolomej Ertl

Moje nezabudnuteľné spomienky na naše „Svätomarské“ púte a čom im predchádzalo.

Takto nazývali naši predkovia púte na sviatok Nanebovzatia Panny Márie 15. augusta. Už takmer mesiac pred týmto sviatkom ožila naša dielňa vôňou medovníka upečeného z tradičného Ertlovského medovníkového cesta, vôňou včelieho medu, vyrobenou cukrovou polevou odborné nazývanou Eiss a inými aromatickými prísadami. Mnohé deti už čakali pri dielni, kedy im náš otec i brat Florián darovali „šmúl“ (sáčok so zbytkom cukrovej polevy, ktorou sa zdobili medovníkové srdca, srdiečka, bábiky či koníky a „sedem detí za grajciar“.

Bolo treba upiecť stovky i tisícky malých viacfarebných koliesok, ktoré sa potom pomocou krajčírskych ihly navliekali na bielu bavlnu. Tak vznikol púťový výrobok zvaný „pátričky“ (págle), ktoré nesmeli v Ertlovskom stánku chýbať. Pútnici, vracajúci sa späť domov, si tieto navešali na krk a ostatné medovníky vložili do batôžteka, či vrečka. Bola to veľmi náročná výroba, pretože tento minimedovník pri malej nepozornosti mohol rýchlo prihorieť, čím stratil zvolenú farbu a takto poškodený nebol použiteľný. I vôňa medových, či promincl'ových (mentolových) cukríkov lákala pútnikov k pultu a ku kúpe týchto Ertlovských maškôt.

Príprava a predaj výrobkov bol ponúkaný v našich tradičných stánkoch postavených na vyhradených miestach

pri cintoríne a na námestí pri Sv. Trojici výlučne pre naše výrobky. Počas púte som mal na starosti vykonávať s krošňou na chrbte presun výrobkov podľa potreby od cintorína na námestie (rínok), alebo z rínku do stánku pri cintorín.

Rok 1954 znamenal poslednú legálnu púť, poslednú veľkú omšu, posledné tóny našej dychovej hasičskej hudby. Až do r.1990, kedy tóny a piesne opäť zazneli a súčasne ožila vôňa i chuť Ertlovských medovníkov...

K tomuto oživeniu nášho remesla vďačím dnes mojej manželke Helenke, ktorá vzbudila vo mne záujem v tomto remesle pokračovať a dala mi istotu, že mi bude v tom nápomocná. Sľub splnila a stala sa pokračovateľkou nášho rodinného remesla.

Keď som v r.1989 odišiel do dôchodku, vďaka jej podpore (keď takmer 10 rokov pred tým realizovala svoje estetické cítěnie pri dekoratívnej výzdobe tanierov), je paleta tvarov a dekóru Ertlovských medovníkov veľmi bohatá. Teda skutočným pokračovateľom nášho rodinného remesla je moja manželka (a nie žiadna iná Ertlová, ktorá „reprezentovala“ a zneužila naše meno).

Preto sa chcem mojej manželke predovšetkým v tomto časopise Bartolomej poďakovať aj touto cestou, že história nášho regiónu zaznamenala ozajstného pokračovateľov remesla Ertlovskej rodiny.

Bartolomej Ertl

Anjelské chóry

Sviatok sv. Michala, Gabriela a Rafaela, archanjelov - 29. 9.

Kto sú anjeli?

Anjeli sú duchovné stvorenia, ktoré neprestajne oslavujú Boha a slúžia jeho spasiteľným plánom. Boli stvorení Bohom. Viera v anjelské bytosti je zahrnutá už v starozákonnej teológii: určité duchovné bytosti dostali svoje meno; rozumné bytosti nebeského kráľovstva slúžia Bohu ako vykonávatelia jeho vôle. Slovenské slovo „anjel“ pochádza z gréckeho „angelos“, čo znamená „posol“. V Starom zákone až na dve výnimky je pre označenie anjela použité hebrejské slovo „malak“, čo tiež znamená „posol“. Meno proroka Malachiáša pochádza tiež z tohto slova. On bol tiež „posol“, doniesol zvesť o príchode Ježiša Krista, čiže prorokoval o ňom (pozri *Mal* 3,1).

Aj keď sa slovom „anjel“ v Biblii označujú prevažne duchovné bytosti, občas sa používa v súvislosti s ľuďmi. Prorok Malachiáš povedal, že „*pery kňaza majú zachovávať poznanie a z jeho úst sa vyhladáva zákon, lebo je poslom Pána zástupov.*“ (*Mal* 2,7) Pre slovo „posol“ je použitý výraz „malak“, teda ten, ktorý sa používa aj pre anjelov. Takisto v Knihe zjavenia apoštola Jána sú predstavitelia (starší) siedmich cirkví nazývaní anjelmí (*Zjv* 1,20; 2,1 atď.).

Duchovné bytosti – anjeli sú teda Boží poslovia, ktorí pracujú pre neho a pre dobro ľudí. S nimi sa spája aj vykonávanie nadprirodzených vecí, ktoré nie sú vysvetliteľné ľudským rozumom.

Serafini

Serafini tvoria najvyšší anjelský chór. Sú sprievodcami alebo ochrancami pred Božím trónom. Chvália Boha, volajú

„Svätý, svätý, svätý je Pán, Boh zástupov“. Jediná zmienka v Biblii o nich je v Knihe proroka Izaiáša (6,1-7). Jeden zo serafimov sa dotkol žeravým uhlíkom Izaiášových úst, ktorým ho očistil od hriechov. Prorok ich videl v ľudskej podobe, avšak so šiestimi krídlami – dvoma si zakrývali tvár, dvoma si zakrývali nohy a dvoma lietali.

Cherubíni

Druhý najvyšší stupeň v hierarchii anjelov po serafimoch patrí cherubínom. Starý zákon neposkytuje žiadny dôkaz, že by ich Židia považovali za orodovníkov alebo Božích pomocníkov. Boli blízko Božej slávy. Bytosti ich podoby držali archu zmluvy v Starom zákone. Vzhľad majú ako človek, zobrazujú sa s dvoma krídlami a sú strážcami Božej slávy. Symbolizujú Božiu silu všadeprítomnosť. V Starom zákone sa spomínajú napr. v knihe proroka Ezechiela (10-11 kap.) a v knihách Kráľov aj Kroník. V Novom zákone sa o nich hovorí v Liste Hebrejom (9. kap.). Katolícka tradícia ich vykresľuje ako duchov, ktorí majú intímne poznanie o Bohu a ustavične ho chvália.

Tróny

Tróny sú anjeli čistej pokory, pokoja a podriadenia sa. Sídli na „počiatku hmoty“, v oblasti, kde sa matéria začína kryštalizovať. Nižšie chóry anjelov potrebujú Tróny, ak chcú dôjsť k Bohu.

Panstvá

Panstvá sú duchovia s vedúcim postavením. Riadia povinnosti duchov, pomáhajú im spoznať príkazy Boha.

Sily

Sily sú známe ako duchovia, ktorí kontrolujú jednotlivé procesy v prírode. Niekedy sa označujú ako „žiariaci“. Majú kontrolu nad ročnými obdobiami, nad hviezdami, mesiacom; dokonca aj slnko podlieha ich rozkazom. Sú prítomní pri zázrakoch a poskytujú odvahu a milosť.

Mocnosti

Sú anjelskými bojovníkmi proti zlým duchom, ktorí obťažujú ľudí a vesmír. Tiež sa nazývajú „potentates“ (z lat. „vladári“). Bojujú proti zlým duchom, ktorí chcú vnieť zmätok do života ľudí.

Archanjeli

Obvykle sa archanjeli považujú za vedúcich alebo najmocnejších anjelov (*Júda* 9; *1 Sol* 4,16). Práve archanjeli sa najčastejšie spomínajú v Biblii. Môžu patriť do tohto chóru alebo aj do iného, ako napr. sv. Michal archanjel je vznešený serafín. Archanjeli majú jedinečné postavenie ako Boží poslovia k ľuďom v kritických časoch histórie a spásy (*Tob* 12,6; 15; *Jn* 5,4; *Zjv* 12,7-9). Dosvedčuje to napr. Zvestovanie narodenia Jána Krstiteľa alebo Zvestovanie Pána.

Sviatok troch archanjelov Michala, Gabriela a Rafaela slávime 29. septembra. V Byzantskej liturgii jestvuje osobitná časť, ktorej súčasťou je „Cherubínsky hymnus“, ktorý oslavuje práve archanjelov a sčasti aj anjelov strážcov. Významný anjel je práve sv. Michal, ktorý je považovaný za ochrancu cirkvi už od apoštolských čias. Východný obrad, ale aj v západnej cirkvi sa mu pripisuje titul „Knieža nebeského vojska“. Podľa Sv. písma zvíťazil nad diablom a jeho anjeli (*Zjv* 12,7) Anjel Gabriel sa prvý objavuje v Starom zákone v proroctvách Daniela, oznámil

proroctvo sedemdesiatich týždňov (*Dan* 9,21-27). On ohlásil Zachariášovi, že sa mu narodí syn, ktorému má dať meno Ján (Krstiteľ – *Lk* 1,11). Takisto zvestoval Panne Márii, že bude matkou Vykupiteľa (*Lk* 1,26). Archanjel Rafael sa objavuje v knihe Tobiáš (3,25; 5,5-28, 6-12). Oznamuje:

„*Ja som Rafael, jeden zo siedmich anjelov, čo sú vždy pripravení predstúpiť pred Pánovu veľbu.*“ (*Tob* 12,15).

Kniežatstvá

V Novom zákone pojem „kniežatstvá“ môžu znamenať duchov dobrých, ale aj duchov, ktorí sú úplne nepriateľskí Bohu a ľuďom (*Rim* 8,38; *1 Kor* 15,24; *Ef* 1,21; 3,10; 6,12; *Kol* 1,16; 2,10, 15). Spolu s kniežatstvami sú mocnosti (*Rim* 8,38; *1 Kor* 15,24; *Ef* 1,21; *1 Pt* 3,22; *2 Sol* 1,7); kozmické sily (*1 Kor* 15,24; *Ef* 1,21; 3,10; *Kol* 2,15); panstvá (*Ef* 1,21; *Kol* 1,16) a tróny (*Kol* 1,16). Nový zákon svedčí, že tieto bytosti boli vytvorené cez Krista a pre Krista (*Kol* 1,16). Kristus nad nimi vládne, ako aj nad celým vesmírom. Jeho vláda zjavuje úžasnú Božiu spásu, víťazstvo nad hriechom a smrťou na kríži (*Ef* 3,10).

Anjeli

Títo duchovia sú najbližšie k materiálnemu svetu a človeku. Oni predkladajú modlitby Bohu a Božie odpovede a iné posolstvá sprostredkujú ľuďom. Anjeli majú prístup k ostatným duchom kedykoľvek. Najviac sa starajú o nás a pomáhajú všetkým, ktorí ich žiadajú o pomoc (anjeli strážni).

Zdroj: <http://www.knazi.sk>

3.sept. 22. nedeľa cez rok

Č1 - A teraz, Izrael, počúvaj prikázania a ustanovenia, ktoré ťa chceme naučiť konať.

Dt 4,1-2.6-8

R - Pane, kto smie bývať v tvojom svätom stánku?

Ž 15, 2-5

Č2 - Každý dobrý údel, každý dokonalý dar je zhora.

Jak 1, 17-18, 22

Ev - Farizeji a zákonníci sa ho pýtali: „Prečo sa tvoji učeníci nedržia obyčaje otcov a jedia chlieb poškrvnenými rukami?“ On odpovedal: „Dobre o vás, pokrytcoch, prorokoval Izaiáš, a čo je napísané: Tento ľud ma uctieva perami, ale ich srdce je ďaleko odo mňa. Božie prikázanie opúšťate a držíte sa ľudských obyčajov... Počúvajte: človeka nemôže poškrvniť nič, čo vchádza doň zvonka, ale čo vychádza z človeka, to poškrvňuje človeka...“

Mk 7, 1-8.14-15

10. sept. 23. nedeľa cez rok

Č1 - Povedzte malomyselným: „Vzchopte sa, nebojte sa, hľa, váš Boh!“ Iz 35, 4-7a

R - Chváľ, duša moja, Pána cez celý môj život.

Ž 146,7-10

Č2 - Bratia moji, nespájajte vieru v nášho Pána slávy, Ježiša Krista, s nadžňaním osobám...

Jak 2, 1-5

Ev - Priviedli k nemu hluchonemého a prosili ho aby naňho vložil ruku. Vložil mu prsty do uší, poslinil sa ich a dotkol sa mu jazyka. Potom pozdvihol oči k nebu, vzdychol a povedal mu: „Effeta“ čo znamená: „Otvor sa!“ V tej chvíli sa mu otvorili uši a rozviazal spútaný jazyk a správne rozprával.

Mk 7, 31-37

15. sept. Sedembolestnej Panny Márie- patrónky Slovenska. slávnosť, piatok – deň prac. pokoja

Č1 - Títo všetci jednomyselne zotrúvali na modlitbách spolu so ženami.

Sk 1, 12-14

R - Ty si sláva nášho národa, ty si radosť nášho ľudu.

Ž (Lk 1, 46-55)

Č2 - Radujte sa, keď máte účasť na Kristových utrpeniach...

1Pt 4, 13-16

Ev - Pri Ježišovom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasová a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.

Jn 19, 25-27

17. sept. – 24. nedeľa cez rok

Č1 - Pán, Jahve, mi otvoril nebo a ja som neodporoval...

Iz 50, 5-9a

R - Pred tvárou Pána budem kráčať v krajine žijúcich.

Ž 116, 1-9

Č2 - Bratia moji, čo osoží, keď niekto hovorí, že má vieru, ale nemá skutky?

Jak 2, 14-18

Ev - Ježiš poučal učeníkov: „Syn človeka musí mnoho trpieť, starší veľkňazi a zákonníci ho zavrhnú, zabijú ho, ale on po troch dňoch vstane z mŕtvych.“ Hovoril im to otvorene. Peter mu začal dohovárať, ale on Petra pokarhal: „Chod' mi z cesty satan, lebo nemáš zmysel pre Božie veci, len pre ľudské!“

Mk 8, 27-35

24. sept. – 25. nedeľa cez rok

Č1 - Striehnime sa spravodlivého, lebo je nám na ťarchu... Múd 2, 12.17-20

R - Pán udržiaa môj život. Ž 54, 3-8

Č2 - Lebo kde je žiarlivosť a sváry, tam je nepokoj a každé možné zlo. Jak 3, 16-4,3

Ev - „Syn človeka bude vydaný do rúk ľuďí a zabijú ho. Ale zabitý po troch dňoch vstane z mŕtvych“

Lenže oni nechápali toto slovo a spýtať sa ho báli... Ďalej povedal Dvanástim: „Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých... A kto prijíma mňa, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal.“ Mk 9, 30-37

Charita sv. Vincenta, n. o. v Prievidzi

ďakuje aj v mene svojich klientov všetkým darcom, ktorí podporili jej činnosť prostredníctvom 2 % z dane z príjmu.

OZNAM

Charita sv. Vincenta, n. o. v Prievidzi prosí o darovanie nepotrebnnej menšej 2-kolesovej káry (vozíka) pre svoje potreby.

Adresa: Sládkovičova 5, Prievidza, tel: **046/542 79 58**

v pracovných dňoch od 8,00 do 16,00 hod.

RKFÚ v Nitrianskom Pravne vás pozýva na Kalváriu

17. september 2006

Tradičná púť ku cti Svätého Kríža

Program:

8. 00	Svätá omša vo farskom kostole (možnosť sv. spovede)
Mučeníckej smrti sv. Jána Krstiteľa – pre chorých
9. 00	Sprievod na Kalváriu
Modlitba sv. ruženca
9. 30	Modlitba krížovej cesty
10. 00	Slávnostná svätá omša,
hlavný celebrant:

Mgr. Ľubomír GREGA, špirituál KSFx v Badíne

V prípade nepriaznivého počasia bude krížová cesta a slávnostná sv. omša vo farskom kostole Mučeníckej smrti sv. Jána Krstiteľa.

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 7. 2006 DO 25. 8. 2006*Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali*

Katarína Vojteková,
 Kristína Kotianová,
 Lukáš Detko,
 Lukáš Hudec,

Lukáš Mlynarčík,
 Dávid Solga,
 Denis Lauš,
 Adam Dorotík

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Gerhard Hrabovský a Monika Pipíšková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Terézia Krištofová, 57 r.
 Rudolf Karpiš, 74 r.
 Vojtech Mendel, 66 r.,
 Alžbeta Kriegerová, 88. r.
 Genovefa Tábiová, 64 r.
 MUDr. Eduard Chovan, 86 r.
 Katarína Gavalcová, 52 r.

Antónia Mišechová, 78 r.
 Vojtech Smák, 71 r.
 Emília Nekorancová, 79 r.
 Ľudovít Blaho, 73 r.
 Gabriela Boháčová, 74 r.
 Ľudovít Wunder, 74 r.

Ďakujeme všetkým príbuzným a známym, ktorí odprevadili na poslednej ceste
 dňa 21.8. 2006 našu matku, starú mamu, svokru a sestru

Gabrielu Boháčovú
 vo veku 74 rokov

Ďakujeme tiež za kvetinové dary a slová útechy,
 ktorými ste sa snažili zmierniť náš veľký žal.

Dcéra Anka a syn Marián s rodinami,
 sestry a bratia.

Foto: titulná strana, str. 20 -P. Melicherčík., str. 2, str. 20 -M. Melicherčíková, str. 8 -
 Petra Smidová, str. 9 -Alena Hrdinová, str. 10 -Peter Kováč, str. 19 -Miroslav Hrivňák

BARTOLOMEJ – časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. www.farapd.sk e - mail: bartolomej@farapd.sk

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčekovci Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIAL, spol. s. r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Zo skautského tábora

Júl sa už stal tradične táborovým mesiacom aj pre 14. zbor Watomika v Prievidzi. Aj tento rok si postavili táborisko v lokalite Sklené pri Handlovej. Veľa vybavovačiek, ale prostredie nádherné. Vlastný program, samozrejme kuchyňa a celé zabezpečenie dávajú každoročne táboru to správne napätie. Sila bratstva a samozrejme i sesterstva je základom, aby všetko fungovalo, ako má. Ponúkame vám niekoľko momentov z tábora skautov, nabudúce svoje zážitky popíšu skautky.

Ako prejsť suchou nohou cez vodu

Keď vodcovia neposlúchajú ☹

Nielen chlebom je človek živý

Takto to vyzerá, keď skauti cestujú.

A tu
nás
máte
všet-
kých
←

Nazeranie na svet cez hľadáček

Tak zas cez školský rok čaká všetkých poctivá príprava na júl 2007 a na nový tábor a nové dobrodružstvá.

Skautské Ponitrie 25. - 27.8. 2006

Príprava, organizácia a vyhlásenie všetkých hier a úloh je občas vážna vec.

Tak toto je to pravé sesterstvo! Skautky sestry a duchovná rodina. Radosť zo stretnutia vyvoláva obdiv a potešenie.

→
Pevnosť súdržnosti- tu priamo fyzickej si vyskúšali v hre „Mrak“. Jedna skupinka sa pevne drží a druhá sa snaží ich roztrhnúť.

Tak sa nám znovu stretlo, tento krát až okolo 120 skautov a priateľov skautingu na lúčach nad Bojniciami. Slovenčina sa miešala s češtinou a Košice s Prahou. Mali toho veľa spoločného, ale najmä radosť zo stretnutia. Program sa niesol v pirátskej téme. „Bojovky“, taktické hry, naháňacky a samozrejme kopa zábavy a rozhovorov.